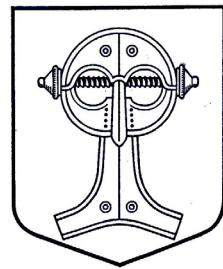

Keīpenes Īvestnesis

Keīpenes pagasta mēnešraksts

Nr.230/11 2011. gada 29. novembris

Labrīt rītiņā, labdien dieniņā, labvakar naksniņā....

Atceros – kādreiz uz Keīpeni ciemos atbraukušie pilsētnieki bija patīkami pārsteigti, kad pretī nākošie bērni viņus sveicināja. Jo bērniem bija mācīts, ka pieaugušie cilvēki, kurus satiek ceļā, vienalga, vai tie ir pazīstami vai gluži sveši, ir jāpasveicina. Un bērni to cītīgi darīja, dažreiz pat vairākas reizes garām ejot, vienmēr teica labdienu.

Tagad, kad atkal sācies skolas laiks un mans ikrīta ceļš uz darbu krustojas ar ceļu, pa kuru skolēni iet uz skolu, šad un tad aizdomājos par to, kā bija agrāk, un kā ir pašlaik. Negribu teikt, ka skolēni kļuvuši pavisam nepieklājīgi un aizmirsuši elementāras pieklājības normas, tomēr ir arī tādi, kas paiet visiem ceļā satiktajiem pieaugušajiem garām kā tukšai vietai. Šādās reizēs kļūst tā mazliet jocīgi – dzīvojam tādā mazā ciemā, viens otru pazīstam un zinām, tāpēc nesasveicināties šķiet patiešām nepieklājīgi. Bet pieaugušajiem pirmajiem sveicināt bērnus tā kā nav pieņemts....

Un nevilšus rodas jautājums, kāpēc bijušie bērnudārza audzēkņi, kļūstot par skolēniem, aizmirst to, ko bērnudārzā (ceru, ka arī ģimenē) viņiem mācīja par sasveicināšanos?

Pirmsskolas izglītības iestādes „Saulīte” skolotājas un skolotāju palīdzes āra pastaigu laikā pat vismazākās grupiņas bērniem, kuri vēl tā īsti pat runāt nemāk, māca pateikt „labdien”, satiekot pieaugušo. Bet bērnudārza vecāko grupiņu bērni jau ir gudri un bez mudināšanas visus sveicina.

Pajautāt tiem, kas nevienu pieaugušo

nesveicina, kāpēc viņi tā dara, nevar, jo tā taču mūsdienās skaitītos personas tiesību aizskaršana. Gribu sveicinu, gribu nē! It kā jau tā būtu, ja vien mēs nedzīvotu sabiedrībā un mums nebūtu jārēķinās ar pārējiem sabiedrības locekļiem. Mazliet pārprasta mūsdienās tā personas (indivīda) brīvība.

„Kad mana dzīve būtu tik mana vien,

no plkst.18 līdz 24. Visu diennakti sasveicinoties var teikt „Sveicināti!”

Kaut arī latviešu literārās valodas vārdnīcā vārds „Sveiki!” raksturots kā pieklājības teiciens satiekoties un šķiroties, tomēr etiķetes eksperte ieteikusi šo teicienu tomēr labāk lietot atvadoties.

Sasveicinoties vēlams pasmaidīt,

sveicienam jābūt skaidram, sadzirdamam un laipnam, kliegt nevajag. Sveicienu atņem ar vieglu galvas mājienu.

Kā notiek sasveicināšanās, ja kāds sēž?

Skolēniem, sveicot skolotājus, jāpieceļas un viegli jāpaloka galva.

Parasti cilvēki sasveicinās stāvus, ar galvas palocīšanu izrādot cieņu.

Kas sveicina pirmis?

Ikdienīškās attiecībās vīrietis sveicina sievieti, jaunākais vecāko, bērns pieaugušo, jauna meitene vai jauns vīrietis – vecāku sie-

vieti vai vecāku vīrieti.

Ejot garām personai, kura stāv, garām ejošais sveicina pirmis. Ieejot telpā, ienācējs sveicina pirmis.

Ja vienu cilvēku vairākas reizes dienā satiek dažādās vietās, jāpasveicina ikreiz. Ja jūs sveicina nepazīstams cilvēks, sveiciens jāatņem. Ja sveicina cilvēku, ar kuru esat kopā, sveiciens jāatņem arī jums pat tādā gadījumā, ja jums sveicinātājs ir svešs.

Turpinājums 2.lpp.

Pirmsskolas izglītības iestādes „Saulīte” vecākās grupas bērni pastaigu laikā pieklājīgi sveicina visus ceļā sastaptos pieaugušos. Cerams, ka viņi, kļūstot par skolēniem, neaizmirsīs to, kas iemācīts bērnudārzā.

Man viegli būtu nomest to katru dien” – atmiņā palikušas skolā mācītās Raiņa dzejas rindas. Un Rainim, kā vienmēr taisnība, jo nevaram dzīvot tā, it kā nebūtu neviena cita uz pasaules.

Bet nu no Raiņa filozofijas pie pieklājības normām: kā pareizi sasveicināties un atvadīties. Jāsaka – arī es pati kaut ko jaunu iemācījos, gatavodama šo rakstiņu.

Latvijā ar vārdu „Labrīt!” sasveicinās no plkst.6 līdz 12, ar „Labdien!” no plkst.12 līdz 18, ar „Labvakar!”

Turpinājums no 1.lpp.

Par rokaspiedieniem. Mutisku sasveicināšanos var papildināt arī ar rokaspiedienu. Sarokošanās nav obligāta. Tomēr ja vēlaties sasveicinoties vai atvadoties sarokoties, jāatceras šādi zelta likumi: sarokojoties visu vecumu vīrieši un jauniešiem vienmēr pieceļas. Gados jaunas sievietes pieceļas, sarokojoties ar vecākām dāmām. Ja sievietes vecumu nav iespējams noteikt, labāk tomēr piecelties.

Sarokojoties roku sniedz sieviete vīrietim, vecāks cilvēks jaunākam, hierarhiski augstāk stāvošs cilvēks zemāk stāvošam.

Sasveicinoties ir pieņemts skatīties acīs. Pasniegtā roka jāpieņem vienmēr, pretējā gadījumā sniedzējs to var uzskatīt par apvainojumu.

Sasveicinoties nedrīkst otru roku turēt kabatā, jo to var uzskatīt par necieņas

izrādīšanu.

Ko etiķetes eksperti iesaka darīt gadījumos, kad vīrietis ienāk telpā, kur ir vairāki vīrieši un sievietes? Piekļāvības likums neļauj vīrietim pirmajam sniegt roku sievietei. Ienācis telpā, vīrietis sarokosies ar katru no telpā esošajiem vīriešiem, bet sievietēm roku nesniegs. Un diez vai sievietes šādā situācijā skries un viņam sniegs roku, jo Latvijas sievietes uz rokas spiešanu nav sevišķi tendētas.

Tādā situācijā vīrietim vajadzētu katrai sievietei paklanīties vai veltīt kādu komplimentu vai piezīmi, bet vairums vīriešu ar katru atsevišķu sievieti nesasveicinās, vien vārdiski sveicina visas telpā esošās sievietes vai pat aizmirst skaļi pateikt sveicienu, jo steidzas sniegt roku telpā esošajiem vīriešiem.

Sarokojoties vīrieši apliecina viens otra klātbūtni un līdzvērtību. Pamācot ar galvu vai izsakot komplimentu sievietei, tiek signalizēts, ka sieviešu statuss ir atšķirīgs no vīriešu statusa. Bet nepasveicinot katru no telpā esošajām sievietēm atsevišķi, sievietes zināmā mērā kļūstot par "neredzamajiem cilvēkiem" un jūtas kā kaut kāds puķu pods – tā uzskata kultūrsocioloģe Maija Spuriņa. Un kļūstot par neredzamajiem cilvēkiem, sievietes tiek izslēgtas no saskarsmes un sajūtas nelīdzvērtīgas. Tad nu vīriešiem jādomā, kā gudri un pieklājīgi iziet no šādas situācijas. Negribu teikt priekšā, kā rīkoties, gan jau paši izdomāsi.

Varbūt visas šīs gudrības kāds uztvers par nekam nevajadzīgām blēņām. Bet tā jau ir šī cilvēka problēma. Mūžu dzīvo, mūžu mācies.

B. Mietule

Kad miglas vālus var griezt kā mīkstu sviestu

Ķeipene šogad tinas biezos miglas vālos...

Šoruden atkal novembra dienas ietin visu un visus pelēkos un biezos miglas vālos – tik biezos, ka šķiet – varētu paņemt nazi un biezos vālus griezt kā mīkstu sviestu.... Varbūt tad caur tiem izlauztos kāds gaismas stariņš, un cilvēks beidzot varētu redzēt tālāk par savu degungalu.

Vai varbūt labāk paņemt pelēko miglu un ietīties tajā kā siltā, mīkstā šallē – ievīstīties cieši, cieši, lai būtu pūkaini un silti, lai drēgnajos rudens vakaros nesaltu miesa un, galvenais, dvēsele, jo tā tumsa – tā lielā, biedējošā, nomācošā tumsa....

Šajā tumšajā laikā ciemos nāk mirušo

tuvinieku dvēseles – veļi.

Vieni cilvēki tic veļiem, dvēseles nemirstībai, neizskaidrojamām parādībām, spokiem, otri - netic. Bet arī tie, neticīgie, droši vien piekritīs, ka ne viss šajā pasaulē ir izskaidrojams, aptaustāms un vienmēr redzams.

Tumšajā veļu laikā vaicāju ķeipeniešiem, vai viņu dzīvē kādreiz bijis kāds ar prātu neizskaidrojams, mistisks notikums. Izrādās – ir.

Par neizskaidrojamām, mistiskām lietām un notikumiem, ko piedzīvojuši savā dzīvē, stāsta paši ķeipenieši.

Par mājas saimnieku, kam rudenos nav miera

- Īsā rudens diena gandrīz galā... Divi zirgu pajūgi ar Bērziņu ģimenes mantām ielīgo *Dambīšu* pagalmā. Elzai un Jānim Bērziņiem un viņu 14-gadīgajai meitai Ritai Jāņa māsas vīrs Ziedonis Ķešāns un meita Dace palīdz pārcelties no 5 km attālajiem *Lozberiem*. Jaunā māja *Dambīši* nopirkta no tās īpašnieces Marijas Galauskas.

Tā kā lopiņi palikuši iepriekšējās mājās, pieaugušie aizbrauc, bet abas māsiņas nolemj palikt jaunajās mājās.

Māja iegrimst oktobra nakts tumsā un mierā... Laiks pārrunāt piedzīvoto... Taču nogurums pamazām pārņem abas romantikas meklētājas...

„Skrap, skrap, skrab!” Kāds lieliem, smagiem vīrieša soļiem iet no tā mājas gala, kur mēs uz grīdas guļam, uz otru galu. Aiziet, apstājas... Pēc brīža soļi atskan atkal no tā bēniņu gala, kur soļus dzirdējam pirmoreiz!

Sastingstam, segas uz galvas... Miegš projām uz ilgu laiku.

No rīta stāstām savus piedzīvojumus pieaugušajiem, tie tikai rausta plecus.

Pēc tam šos soļus rudenos daudzkārt dzirdēja mani vecāki, es un mani bērni.

Pārrunājām, ka tas varētu būt mājas saimnieks Galausks, Marijas brālis, kurš, smagi slims, desmit gadus bija gulējis tajā istabā, kur mēs nakšņojām. Staigāja tās gaitas, ko nebija paspējis, dzīvs būdams. Bet varbūt mājas bijušais saimnieks dodas iznēsāt pavēstes, jo pirmās brīvalsts laikā viņš bija pagasta ziņnesis. -

Rita Šķele

Labrīt! Es esmu mājas saimniece!

-Ar aizgājēja garu dzīvē iznāca satikties

manai mātei Antoņinai.

Kad mans tēvs 1992. gadā nomira, mamma vairs negribēja palikt viena un pārcēlās dzīvot pie jaunākās meitas – manas māsas, kura kopā ar savu ģimeni dzīvoja vīra vecāku mājā Kocēnu pagasta Rubenē. Abi māsas vīra vecāki-kādreizējie mājas saimnieki - bija jau miruši, pie tam māsas vīramāte nomirusi jaunos gados.

Manu māti Antoņinu vienu rītu no miega pamodinājis klauvējiens. Māte atvērusi acis un spīlgtajos saules staros ieraudzījusi skaisti apģērbtu pajuunu sievieti. Sieviete pateikusi manai mammai labrītu un tad ar tādu kā uzsvāru balsi teikusi: „Es esmu šīs mājas saimiece!” Mamma sākusī taisnoties, ka viņa jau nemaz neesot mājas saimiece, viņa šeit tikai dzīvojot un nekad neesot jutusies un izturējusies kā mājas saimiece. Laikam atbilde sievieti apmierinājusi un pārliecinājusi, un viņa tikpat negaidīti kā parādījusies, tā arī pazudusi.

Mamma skaisto sievieti pazinusi. Tā bijusi viņas znata sen mirusī māte, kuras fotogrāfija karājusies pie sienas. -

Valentīna Cunska

Kaulainā gaidīja 24 stundas

-Man aiz muguras jau 78 gadi, un dzīvē nācies daudz ko piedzīvot. Vienā saulainā vasaras dienā pat iznāca sastapties ar kaulaino. Varu pat nosaukt precīzu datumu – tas notika 1997. gada 18. jūnijā ap pulksten trijiem – četriem pēcpusdienā.

Biju aizgājusi uz savu mazdārziņu paravēt. Bija saulaina, mierīga vasaras pēcpusdiena. Viss klusi un mierīgi- silta diena, mierīgas, zilās vasaras debesis. Es, noliekusies pār dobi, cītīgi ravēju, un ravējot ar vienu acs kaktiņu pamanīju, ka man garām paslīd melna un draudīga būtne apmēram 70 cm augstumā un 50 cm platumā – ne īsti kamols, ne īsti kubs.

Mana dārziņa malā bija neliela dārza mājiņa un siltumnīca. Man šķī-ta - dīvainā, tumšā būtne aizslīd aiz būdiņas vai siltumnīcas, tāpēc devos paskatīties, vai aiz tām kas neslēpjas. Taču ne aiz būdiņas, ne aiz siltumnīcas, ne arī būdiņas un siltumnīcas iekšpusē neviena nebija.

Tā kā ticu dažādām zīmēm, nodomāju, ka droši vien rados gaidāma slimība vai kas cits ļauns. Taču kā izrādījās –kaulainā nebija nākusi ar kādu ziņu pie manis - viņas galamērķis bija māja *Drācēni*, kas atrodas kādu 200 metru attālumā no mana mazdārziņa.

Par to sapratu nākamajā dienā, kad uzzināju, ka *Drācēnu* saimiece Geņa tieši pēc 24 stundām no brīža, kad man

aizslīdēja garām tumšā būtne, aizgājusi mūžībā. Tikai tad sapratu, kas bija melnā būtne. Tā bija kaulainā, kas man saulainajā vasaras dienā paslīdēja garām un noslēpusies pacietīgi 24 stundas gaidīja, kad varēs paņemt līdzi Geņu. -

Zenta Miķelsone

Spokainās zemenītes

-Šis ir mana skolas laika notikums. Mācījos Ķeipenes astoņgadīgajā skolā - varbūt piektajā, varbūt sestajā vai septītajā klasē – īsti vairs neatceros kurā tieši.

Bija vasara, un mēs, visa klase, braucām ekskursijā. No atmiņas pagaisis, uz kuriem mēs braucām. Zinu, ka cēlāmiem pāri Daugavai un devāmiem pārgājienā pa Daugavas krastiem.

Vienā vietā redzu – Daugavas krasts gluži kā noklāts ar sarkanām meža zemenītēm. Pieliecos, lai noplūktu sārtās odziņas, bet ogas burtiski vienā mirklī pazuda no manu acu priekšas. Bija zemenītes, un pēkšņi vairs nav. Biju izbrīnīta un vīlusies, jo mutē jau iztēlē biju sajutusi zemenīšu garšu.

Domāju, ka man laikam gaišā dienas laikā rēgojas, bet vēlāk uzzināju, ka meža zemenītes bija redzējušas vēl divas meitenes un, gluži tāpat kā es, bija gribējušas ogas noplūkt. Arī manu klasesbiedreņu acu priekšā ogas bija izgaisušas. -

Anita Inde

Brālis atnāk sapnī

-Pagājušā gada vasarā mūžībā aizgāja mans brālis Viktors. Viktoru apbedījām Lielvārdes kapsētā – tādā labā smilšainā vietā. Bet šoruden brālis nāk pie manis sapņos ciemos un pārmet, kāpēc mēs viņu apglabājuši akmeņainā un šķembainā vietā. Bet brāļa kapa vieta bija patiešām laba.

Nekas cits neatliks – būs jābrauc uz Lielvārdes kapsētu un jāskatās, kas īsti ir ar to brāļa kapu kopiņu...-

Pēteris Cunskis

Puķe sapnī izvadā mani pa Rīgas Kino nama gaitenīem

-Šo notikumu es tā nopietni neuztveru- parasti stāstu kā joku.

Kādreiz padomju laikos Ķeipenes tautas namā rādīja kino, un es biju kinomehāniķe, kas ķeipeniešiem izrādīja filmas. Filmām pakaļ braucu uz Rīgas Kino namu. Kāda šāda brauciena reizē gāju pa Kino nama gaitenī un ieraudzīju puķu podu, kurā auga pušķu hlorofīts. Pa kluso norāvu vienu nokarājušos puķes pušķi un, atbraukusi mājās, iestādīju. Augs ieauga labi, un drīz vien mani priedēja ar veselīgām, maigi zaļām, svītrainām dekoratīvām lapām.

Ne tik sen kādā vasaras naktī sapnī atkal staigāju pa Rīgas Kino nama gaitenīem un kabinetiem. Pamodusies nevarēju saprast, kāpēc man rādījās tāds sapnis, jo kino Ķeipenē vairs sen netiek rādīts un ar Kino namu man nav vairs nekādas saistības.

Sapņa pamudināta, pametu skatienu uz pušķu hlorofītu. Izrādījās, ka biju aizmirsusi puķi aplaistīt un tā bija gandrīz vai pie iznīkšanas, jo vasara bija svelmaini karsta.

Laikam puķe naktī izvadāja mani pa Kino nama gaitenīem, lai atgādinātu par sevi un par to, ka viņai vajag veldzi.-

Skaidrīte Sarkalne

Vecās skolas spoks

-Man palicis prātā viens baiss vasaras notikums. Man tajā vasarā bija seši gadi. Es ar ģimeni dzīvoju Vatrānē, *Taigās*. Blakus mūsu mājai atradās pusnodeduģis vecās skolas ēka – Vatrānes pils. Vecās skolas drupās es ar draudzenēm parasti spēlējām paslēpes, ķerenes un citas spēles.

Vienā vasaras pievakarē atkal izdomājām spēlēt paslēpes. Mēs bijām četras meitenes, kas devāmiem uz vecās skolas drupām, lai spēlētos. Kad tuvojāmies ēkai, izdzirdējām skaņas – soļus. Sastingām un uzmanīgi klausījāmies. Tad pēkšņi ēkas drupās kaut kas pelēcīgs sakustējās. Mēs pārbijāmies, sākām kliegt un aizskrējām uz mājām.

Visu nakti negulēju, arī manas draudzenes no pārbīļa gandrīz nebija gulējušas.

Nākamajā rītā notikušo pārrunājām un izlēmām, ka tumsā vairs uz vecās skolas drupām neieiesim. Piedzīvotais bija pārāk baiss!- **Lana Gurinoviča**

Līdz šai dienai nezinu, ko vainot,

– vēju vai spoku

-Šis ir divus gadus vecs notikums man labi pazīstamā ciematā Skrīveros.

Turpinājums 4. lpp.

Turpinājums no 3. lpp.

Tajā dienā es ar draugiem meklējam piedzīvojumus – mums patika šad un tad „savārīt ziepes”.

Devāmies ar kājām nelielā pārgājienā uz Daugavu. Salikām kopā naudiņu un nopirkām dažādus našķus, ko pa ceļam pagrauzt. Kādu gabalu nogājuši, nolēmām atpūsties – nedaudz atvilkt elpu. Mūsu atpūtas vietu nejauši izvēlējāmies netālu no kādas vecas ražotnes. Pēc mūsu domām, šī vecā ražošanas ēka vairs nevienam nepieder, tāpēc tajā var droši iet iekšā. Zēni, daudz nedomājot, atlauza

durvis, un mēs devāmies iekšā lielajās, pamestajās telpās.

Ieejot telpās, mani pārņēma nepatīkams aukstums un bailes. Taču bailes nebija par šķērslī, lai mēs neturpinātu ložņāt pa tukšajām telpām. Ēkas durvis čīkstēja, telpās kustējās gaismēnas – bija neomulīgi. Zēni, kā jau drosmīgāki, gāja pa priekšu. Pēkšņi viņi apstājās un klusi čukstēja: „Klausieties!” Mēs ieklausījāmies troksnī: „Bum, bum, bum...” Es, bailēs trīcēdama, teicu: „Laižamies prom no šejienes uz viens, divi, trīs!”

Viens, divi, trīs! – un mēs ņēmām kājas pār pleciem. Bet, tikko mēs nonācām pie ārdurvīm, tās aizcirtās mums acu priekšā. Zēni, cik ātri vien iespējams, atlauza durvis vaļā, un mēs skrējām uz māju pusi. Daugava vairs nebija ne prātā.

Vēlāk viens otram apzvērējām, ka uz turieni nekad vairs neiesim.

Līdz pat šai dienai nezinu un pat negribu uzzināt, kas tur īstenībā notika, - vai ar mums jokojās vējš vai kāds spoks draiskojās.... Bet šis piedzīvojums man bija laba mācība – nelīst tur, kur nevajag!

Angelina Vītiņa

Vai Latvijā pienāks laiki, kad pensionāri varēs staigāt baltās biksēs?

Š.g. 9. novembrī pagasta pensionāri bija izdomājuši sarīkot sanākumi ar pagasta pārvaldes vadītāja Viļņa Sirsoņa piedalīšanos.

Uz sanākumi bija ieradusies 16 Ķeipenes ciema centrā dzīvojošie pensionāri un, protams, Vilnis Sirsonis. Pensionāri izmantoja iespēju uzdod pārvaldes vadītājam V. Sirsonim jautājumus. Kas tad interesēja mūsu ciema vecos ļaudis?

Skaidrīti Sarkalni uztrauc tas, ka pēc ūdenssaimniecības projekta rakšanas darbiem daudzdzīvokļu māju *Vizbuli* un *Atvari* apkārtnē ir atstāta nesakopta. Pieredze ar iepriekšējo siltumtrases nomaiņas projektu liecinot, ka būvnieku solījumiem ticēt nevarot – arī toreiz solījušies pēc rakšanas darbiem apkārti sakārtot, bet neko līdz galam nav izdarījuši.

Pārvaldes vadītājs solīja, ka šoreiz tā nebūšot. Kaut arī būvniecības objekts jau ir nodots ekspluatācijā š.g. 31. oktobrī, apzaļumošanas darbus plānots veikt 2012. gada pavasarī. Par to ir rakstiska vienošanās ar SIA „Siltums Jums”.

Vija Volmane pakāvējās atmiņās par to tālo laiku, kad Ķeipenē bija ēdnīca, maizes ceptuve. Un sakoptas *Krustiņu* ēkas un apkārtnē.

Nesakoptas, pussabrukušas un izdemolētas ēkas – šausmu skats, kas paveras, no Rīgas puses iebraucot Ķeipenē, un pēc tam arī izbraucot no Ķeipenes Ērgļu virzienā (*Krustiņi*, aizsaulē aizgājušā Žagara kunga bijušie īpašumi, nojaukto *Dārznieku* drupas u.c. ēkas) ir problēma, kas satrauca vairākus ķeipeniešus. Tāpēc V. Sirsonim tika uzdots jautājums, ko pārvalde dara šīs problēmas risināšanā.

V. Sirsonis paskaidroja, ka visus nosauktos ēku īpašumus ir apsekojis pašvaldības policists A. Cviguns. Policists ēku īpašniekiem ir sastādījis

administratīvā pārkāpuma protokolus, kuri pēc tam nonāk izskatīšanai Madlienas administratīvajā komisijā. Par komisijas pieņemtajiem lēmumiem V. Sirsonis nebija informēts.

Kāpēc līdz šim nekas nav mainījies un ēkas ir tikpat bīstamā stāvoklī kā bija, V. Sirsonis nemācēja paskaidrot, vien no savas puses solīja uzrakstīt vēstuli Ogres novada Avārijas stāvoklī esošu un pamestu būvju apzināšanas komisijai, lai tā apseko avārijas stāvoklī esošās mājas un būves mūsu pagastā un palīdz atrisināt šo sāpīgo problēmu.

Astrīda Zepa interesējās par nobrauktuves izbūvi no valsts reģionālā autoceļa Rīga- Ērgļi uz viņai piederošo zemes gabalu “Astras”.

vienu ceļa pievienojumu pa robežu starp zemesgabaliem “Noras” un “Astras”.

Daina Zēmele uzdeva jautājumu, kāpēc padziļinot grāvjus gar pašvaldības ceļu - Ziedu ielu, māja Ziedu ielā 2 atstāta bez piekļuves pašvaldības ceļam. Mājā gan daudzus gadus neviens nedzīvo, bet tāpēc jau šo māju nevar atgriezt no ārpaules.

V. Sirsonis paskaidroja, ka brīdī, kad radās iespēja padziļināt grāvjus, vēl nebija nopirkta caurteka, ko ieliekot, tiktu nodrošināta piekļūšana adresē Ziedu iela 2. Caurteka tiks sagādāta, un viss būs atrisināts.

Dainai Zēmelei ir lūgums Ķeipenes pamatskolai vasaras sezonā sakopt ceļa malu pretī skolai - to, pie lielā akmens,

Pagasta pensionāri ļoti vērtīgi ieklausījās Ķeipenes pagasta pārvaldes vadītāja V. Sirsoņa teiktajā.

V. Sirsonis informēja, ka pagasta pārvalde š.g. 23. septembrī saņēmusi atbildes vēstuli no VAS “Latvijas Valsts Ceļi” Centra reģiona, kurā teikts, ka netiek izslēgta iespēja atļaut izveidot

kurai, tā vismaz šķiet, vajadzētu būt skolas teritorijas platībai. Vasarās šajā teritorijā mētājas papīri un atkritumi, to neviens nekopj.

V. Sirsonis solīja apskatīties skolas

zemes plānu, un, ja šī teritorija patiešām ir skolas teritorija, uzdot skolas direktoram nodrošināt šīs teritorijas regulāru sakopšanu.

Tad pensionāri, kas paši – vismaz lielākā daļa – ir apzinīgi komunālo maksājumu maksātāji – uzdeva visiem tik sāpīgo jautājumu: Vai šogad, pastāvot tik lielam nemaksātāju skaitam, tiks nodrošināta normāla apkure un kas reāli ir izdarīts, lai nemaksātāju skaits samazinātos un parādi tiktu piedzīti?

V. Sirsonis solīja, ka apkure tiks nodrošināta iespēju robežās, bet atzina, ka vienīgais, kas ir izdarīts, lai parādi mazinātos, ir parādniekiem nosūtītie brīdinājumi. V. Sirsonis aicināja pašus iedzīvotājus cīnīties ar parādniekiem, pārliecināt, ka jāmaksā par komunālajiem pakalpojumiem, audzināt viņu apziņu.

Tādās izglītojošās akcijās pensionāri gan nav gatavi iesaistīties, jo pieredze liecinot, ka uz katru aizrādījumu no parādnieka puses varot saņemt tikai lamas un rupjību; varbūt arī pa galvu piesolīs.

Pensionāri izteica neapmierinātību, ka ar iedzīvotājiem – komunālo pakal-

pojumu saņēmējiem – komunālā daļa neslēdz komunālo pakalpojumu līgumus; ka parādnieki pērk mašīnas un pasmejas par tiem, kas godīgi par visu norēķinās.

Skaidrīte Sarkalne vienā brīdī izteica nožēlu par Latvijas pensionāru dzīvi: „Eiropas pensionāri skrien pa Rīgu baltās biksēs, mēs – stīvi, salīkuši, dzīves nomākti, tikko kustam uz priekšu...”

Uz šo repliku V. Sirsonis atbildēja, ka nebūšot Latvijā tādi laiki kā citur Eiropā – mēs esot maza zeme un maza tauta un par tādu pārticību un dzīvi kā bagātās Eiropas pensionāri nevarot sapņot.

Negribas man šo īso pensionāru saņēmumu apskatu noslēgt ar tādu neoptimistisku apgalvojumu.

„Mēs esam tas, ko domājam, it viss, ko iztēlojamies. Ar savām domām mēs radām pasauli.” (Buda) Tad kāpēc ar pesimistiskām domām radīt pesimismu? Latvijas pensionāri, kas godīgi strādājuši, arī ir pelnījuši cilvēka cienīgas un saulainas vecumdienas. Arī baltas bikses, atbilstošu medicīnisko aprūpi un, galvenais, drošību par rītdienu.

Pensionāru sapulcē neaicināta ieradās

B. Mīetule

Sesks zaudēja ne tikai savu eleganto kažociņu

Novembra sākumā vairākas Ķeipenes pagasta mājas (*Cinīši, Kaukani, Silmaļi, Mēbeļnieki, Lapsas* un varbūt vēl kāda) darbdienas vakarā palika bez elektrības. *Cinīšu* saimniekam Kārlim Jurcītim mājās ir elektroģenerators – tam ar elektrību nekādu problēmu. Kāpēc citu māju iedzīvotāji necēla trauksmi un neziņoja par to, ka ir elektroenerģijas bojājums, – kas to lai zina.

Pēc sveču gaismā pavadīta vakara, tam sekojošās melnās nakts un sveču gaismas pielīta rīta tomēr kāds bojājumu pieteicis. Kad ieradusies elektromontieri, viņi drīz vien atraduši elektroenerģijas padeves pārtraukuma vaininieku. Tas bijis kāds sesks, kas, ielienot augstsprieguma transformatora būdā, bija izraisījis īssavienojumu, tā pazaudējot ne vien savu eleganto kažociņu, bet arī dzīvību. Nabaga sesks!

S. Sarkalnes un A. Indes stāstu pierakstīja **B. Mīetule**

Pašvaldības policijas ziņas

Š.g. novembrī, pamatojoties uz Ķeipenes pagasta iedzīvotāja iesniegumu par to, ka 28. oktobrī bez saimnieku uzraudzības pa ceļu skraidīja suņi, suņu īpašnieci **S., dzim. 1961.g.**, par MK noteikumu Nr.266 „Labturības prasības mājas (istabas) dzīvnieku turēšanai, tirdzniecībai, pārvadāšanai un demonstrēšanai publiskās izstādēs, kā arī suņa apmācībai” 13.punkta pārkāpšanu ir sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (LAPK) 106.panta otrās daļas.

Novembra mēnesī divām Ķeipenes pagasta iedzīvotājām – suņu īpašniecēm - **I., dzim.1974.g., un V., dzim. 1946.g.**, kuru suņi nebija vakcinēti, par MK noteikumu Nr.266 „Labturības prasības mājas (istabas) dzīvnieku turēšanai, tirdzniecībai, pārvadāšanai un demonstrēšanai publiskās izstādēs, kā arī suņa apmācībai” 52.5 punkta pārkāpšanu ir sastādīti administratīvā pārkāpuma protokoli pēc LAPK 106.panta pirmās daļas.

Par Ogres novada pašvaldības saistošo noteikumu Nr. 27/2010 „Sadzīves atkritumu apsaimniekošanas noteikumi” 10.3. punkta pārkāpšanu-

līguma nenoslēgšanu ar atkritumu apsaimniekotāju par sadzīves atkritumu savākšanu 6 Ķeipenes pagasta iedzīvotājām - **J., dzim. 1949.g., S., dzim. 1961.g., S., dzim. 1964.g., V., dzim.1946.g., I., dzim.1974.g., un G., dzim.1953.g.**, sastādīti administratīvā pārkāpuma protokoli.

Š.g. 03. novembrī no Valsts policijas Rīgas reģiona Ogres iecirkņa dežuranta tika saņemts izsaukums uz Ķeipenes pagasta pārvaldi - pagasta pārvaldes telpās ārdējās iedzēris vīrietis.

Ierodoties

Ķ e i p e n e s
p a g a s t a
p ā r v a l d ē,
mūs sagaidīja
M a d l i e n a s
sociālā centra
darbiniece, kura

paskaidroja, ka pie viņas pēc palīdzības ir atnākusi sieviete, kurai bailes palikt savā dzīvesvietā vienai ar savu vīru J., jo vīrs, vairākas dienas lietojot alkoholu, ir kļuvis ļoti agresīvs. Būdam alkohola reibumā un agresīvi noskaņots, pagasta pārvaldē savu sievu meklēt ieradās arī pats J.

Vīrietis ar savu skaļo un agresīvo

uzvedību traucēja pagasta pārvaldes un Madlienas sociālā centra darbiniekiem pildīt savus tiešos darba pienākumus, tāpēc darbiniekiem nācās ieslēgties savos darba kabinetos. Izārdījies vīrietis bija aizgājis Ķeipenes pagasta centra virzienā. Policija agresīvo vīrieti pamanīja pie Ķeipenes tautas nama, kur viņš, sēžot uz soliņa, turpināja lietot alkoholu kopā ar ķeipenieci R.

Vīrietis **J., dzim.1982.g.**, tika aizturēts un nodots Ogres novada pašvaldības policijas operatīvajai patruļai „71”.

Pēc aizturēšanas J. tika ievietots īslaicīgās atskurbšanas telpās pilnīgai atskurbšanai.

Pēc atskurbšanas vīrietim tika sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols pēc LAPK 167.p. pirmās daļas - par sīko huligānismu.

Par alkohola lietošanu sabiedriskā vietā (pie Ķeipenes tautas nama) Ķeipenes pagasta iedzīvotājam **R., dzim.1987.g.**, ar kuru kopā persona J. lietoja alkoholu, arī sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols pēc LAPK 171.panta pirmās daļas.

Pašvaldības policists **Andrejs Cviguns, tālr. Nr. 26427539**

Pašdarbības kolektīvi meklē vīrus - dejotājus, dziedātājus!

Tumšajā laikā cilvēki ilgojas pēc gaismas un siltuma. Bet gaišumu un siltumu cilvēkam dod ne tikai saule, elektrība un apkures krāsnis – gaišumu var smelties labos vārdos, kopā būšanā ar citiem, smieklos, dziesmās, dejās, mūzikā un daudzās citās pozitīvi iedvesmojošās lietās. Laikam tāpēc daudzi ķeipenieši tumšajos vēlā rudens vakaros mēro ceļu uz Ķeipenes tautas namu, lai piedalītos mākslinieciskās pašdarbības kolektīvu mēģinājumos. Tautas nama vadītāja Inese Daugaviete no savas 21 gadu darba pieredzes ir secinājusi – jo tukšāks maciņš un grūtāki laiki, jo cilvēki vairāk grib nodarboties ar pašdarbību.

Par to, kādi pašdarbības kolektīvi un pulciņi šoruden darbojas tautas nama paspārnē, uzzināju nedēļas garumā vakaros dodoties uz Ķeipenes tautas namu.

Senioru deju kolektīvs „Ķeipene”

Pirmdienas vakaros tautas namā notiek senioru deju kolektīva mēģinājumi.

Pirmdienas vakarā Ķeipenes tautas namā raitu dejas soli par spīti saviem vairs ne tik jaunajiem gadiem griež **senioru deju kolektīva** dancotāji. Nupat deju kolektīva sastāvs papildinājies ar diviem jauniem pāriem: kolektīvam pievienojušies Liene un Vitauts Vaļeikas un Iveta un Jānis Pleči. Deju kolektīva dalībnieku kopskaits pašlaik ir 18, no tiem 10 sievietes un 8 vīrieši. Deju kolektīva dalībnieku vecums ir amplitūdā no 41 gada līdz 73 gadu vecumam.

Senioru deju kolektīvs ir visilgāk pastāvošais pašdarbības kolektīvs, jo sācis darboties 1998. gada novembrī, kopā sanākot astoņām uzņēmīgām sievietēm, kas tautas nama vadītājas Ineses Daugavietes vadībā sākušas mācīties tautas dejas. Pēc Jaunā gada dejotājām pievienojušies arī vīriešu kārtas dejotāji.

No senioru deju kolektīva paša pirmā sastāva vēl joprojām deju Astrīda Zepa.

Gandrīz viena vecuma ar pašu deju

kolektīvu ir arī senioru tautas tērpi, kas šūti no trikotāžas auduma 2001. gadā. Tērpi savu laiku jau ir nokalpojuši, tāpēc pašlaik ir iesniegts projekts jaunu tautas tērpu iegādei senioru deju kolektīvam un cerams, ka uz pavasari dejotāji tiks pie jauniem tautas tērpiem.

Ķeipenes amatierteātris

Sācis darboties 2001. gada janvārī. Pirmā Ķeipenes amatierteātra iestudētā luga – H. Paukša viencēliens „Bizness”, kurā darbojās četri aktieri: Inese Daugaviete, Mirdza Ozola, Daina Zēmele un Andis Mietulis. Šīs ķeipeniešu pirmās iestudētās lugas pirmizrāde notika visai drīz – tā paša gada martā Ogres rajona kultūras darbinieku pasākumā Ķeipenes tautas namā. Pēc pāris mēnešiem - Vasarsvētkos – ķeipenieši jau izrādīja otru iestudēto lugu - A. Brigaderes „Čaukstenes”.

No paša pirmā amatierteātra sastāva

kolektīvā joprojām darbojas Mirdza un Inese. Diemžēl Andis vairs Ķeipenes amatierteātrī nespēlē, un, kā atzīst pārējie - Anda teātra kolektīvā pietrūkst, jo labus vīriešu lomu atveidotājus grūti atrast.

Desmit gadu pastāvēšanas laikā ir bijuši veiksmīgāki un ne tik veiksmīgi iestudējumi. Kā spilgtāko iestudējumu paši amatierteātra dalībnieki

iestudējums. Tomēr dažādās teātra skatēs šo iestudējumu vērtēja pretrunīgi – vienā slavēja, otrā – dēvēja par lētu meksikāņu seriālu.

Bet nav ko daudz skatīties pagātnē - jādomā par jaunas lugas iestudēšanu. Pašlaik Ķeipenes amatierteātris apgūst dramaturģes Vīgitas Pumpures komēdiju „Kaimiņu būšana” un cer to ķeipeniešiem izrādīt pavasarī.

Visus šos 10 gadus Ķeipenes amatierteātri vada režisore Alda Račika, kura uz amatierteātra mēģinājumiem brauc no Lauberes pagasta.

Ķeipenes jauktais vokālais ansamblis

Uzsācis savas darbības ceturto sezonu, bet, tā kā ansambļa sastāvs ir ļoti mainīgs (no ansambļa pirmsākumiem tajā dzied tikai četri dalībnieki – Līga Mačuka, Inita Tobiasē, Vitauts Vaļeika, Inese Daugaviete), tad varot teikt, ka ansamblis katru gadu sāk savu darbību no starta pozīcijas. Pašlaik uz jauktā vokālā ansambļa mēģinājumiem trešdienās nāk apmēram 10 cilvēki.

Ansambļa repertuāru, atbilstošu dziedātāju vokālām iespējām un pasākumu, kuros paredzēts uzstāties, tematikai, izvēlas ansambļa vadītāja Ineta Balode (madlieniete).

Ansablī šobrīd trūkst vīru balsu. Tāpēc, ķeipenieši – stiprā dzimuma pārstāvji – esiet laipni gaidīti uz Ķeipenes jauktā vokālā ansambļa mēģinājumiem!

Vidējās paaudzes deju kolektīvs „Dandzis”

Vidējās paaudzes kolektīvs tika izveidots, jo vairāki ķeipenieši izteica vēlmi dejojot vidējās paaudzes deju kolektīvā. „Dandzim” šoruden aizsākusies otrā sezona, mēģinājumi notiek ceturtdienās, bet viena problēma – trūkst divu vīru – dejotāju. Dejo kolektīvu vada Aiga Jermaka (suntažniece), koncertmeistare Spīdola Borisa.

Tāpat kā senioru deju kolektīvs, arī vidējās paaudzes dejotāji pavasarī tiks pie jauniem tautas tērpiem.

Tautas nama vadītāja I. Daugaviete teic, ka abiem deju kolektīviem cītīgi jāstrādā, lai tiktu uz 2013. gada Vispārējiem latviešu Dziesmu un Deju svētkiem.

Arī pārējiem kolektīviem daudz jāstrādā, lai sniegums būtu kvalitatīvs un līmenī, lai pašiem nebūtu kauns par savu sniegumu.

Un Inese Daugaviete vēlreiz atgādina, ka gan senioru deju kolektīvs, gan vidējās paaudzes deju kolektīvs, gan jauktais vokālais ansamblis aicina pievienoties savā pulkā vīrus – dejotājus un dziedātājus!

Līnijdejas

Pēc divu gadu pārtraukuma Ķeipenes

Kamēr pārējie aktieri rosās pa skatuvi, Velta Riekstiņa un Mirdza Ozola cītīgi mācās tekstu.

nosauc P. Putniņa „Pie puķēm, kur ģimenei pulcēties”, kur galveno mātes lomu pārliecinoši nospēlēja Velta Riekstiņa. Arī citi amatierteātra dalībnieki šajā lugā labi sevi parādīja, jo lugas materiāls bija atbilstošs kolektīva dalībnieku aktieriskajai varēšanai.

Skatītājiem patīcis arī Dz. Žuravskas lugas „Līdz pēdējām dzērvēm”

tautas namā atsākušās līnijdejas, kas 2001.gada rudenī, kad tautas namā notika pirmās līnijdeju nodarbības, izraisīja ķeipeniešos lielu atsaucību un interesi – tautas nama zāle gandrīz bija par mazu visiem dejojotgribētājiem.

Jauktā vokālā ansambļa dalībnieki mēģinājumā ļoti nopietni.

Vidējās paaudzes deju kolektīvā trūkst divu vīru - dejojāju. Tad nu kādai no dejojājām jāapgūst vīru dejas soļi.

Aicinām pievienoties mūsu līnijdeju dejojāju pulciņam!

Līnijdejas ir ļoti demokrātiskas – tajās nav vecuma ierobežojuma un nav nepieciešams deju partneris. (Bet ar tiem partneriem, kā redzat, Ķeipenē ir bēdīgi!) Tas gan nenozīmē, ka vīrieši nevar dejojot līnijdejās. Pirmajos gados līnijdejas

apmeklēja arī vīrieši – Vitauts Vaļeika ar sievu Lienu, Valdis Rušņš ar sievu Skaidrīti, Lotārs Liepiņš un varbūt vēl kāds nenosaukts. Arī tagad gaidām jaunus dejojājus! Vitaut, Liene, Skaidrīte, Valdi, Lotār, Daiga, – pievienojieties trešdienās vai ceturtdienās mūsu pulciņam! Līnijdejas vada Inese Daugaviete.

Jogas nodarbības

Nu jau 6 gadus (no 2005. g. oktobra) divas reizes nedēļā Ķeipenē Silvijas Neško vadībā notiek maksas jogas nodarbības.

Tās ķeipenietes, kas ir iesākušas apmeklēt jogas nodarbības, turpina to darīt visu šo 6 gadu garumā. Tas gan nenozīmē, ka jogas pulciņam nevar pievienoties jaunas dalībnieces. Tā kā tautas nama zāle ir noslogota, jogas nodarbības notiek pirmsskolas izglītības iestādes "Saulīte" zālē pirmdienās un ceturtdienās.

B. Mietule

Ķeipenes pagasta pārvaldes lēmumu APSKATS

Š.g. novembrī Ķeipenes pagasta pārvalde pieņēmusi septiņus lēmumus:

- 1. novembrī** lēmumu izīrēt uz gadu S. Dubjukai ar ģimeni pašvaldībai piederošo dzīvokli "Kalnāji"-6;
- 15. novembrī** lēmumu par dzīvojamās telpas īres līguma termiņa pagarināšanu līdz 30.06.2012. ar īrnieci S. Borisu;
- 16. novembrī** lēmumu par dzīvojamās telpas īres līguma pagarināšanu līdz 21.11.2012. ar īrnieci I. Bukšu;
- 22. novembrī** lēmumu par nosaukumu "J. Ozoli" un "V. Ozoli" piešķiršanu no nekustamā īpašuma "M. Ozoli" atdalāmajām zemes vienībām;
- 24. novembrī** lēmumu par nosaukuma "Mežaliņas" piešķiršanu no nekustamā īpašuma "Jaunaliņas" atdalāmajai zemes vienībai;
- 29. novembrī** lēmumu par nosaukuma "Meijas" piešķiršanu no nekustamā īpašuma "Rājumi" atdalāmajai zemes vienībai;
- 29. novembrī** lēmumu par nosaukuma "Sauls kalni" piešķiršanu no nekustamā īpašuma "Krastkalns" atdalāmajai zemes vienībai.

Lēmumu apskatu sagatavoja sekretāre
B. Mietule

Nekustamā īpašuma īpašnieki, tiesiskie valdītāji, lietotāji, nomnieki!

Atgādinām, ka saskaņā ar likuma "Par nekustamā īpašuma nodokli" 6. panta 3. daļu nekustamā īpašuma nodoklis maksājams reizi ceturksnī — ne vēlāk kā 31.martā, 15.maijā, 15.augustā un 15.novembrī — vienas ceturtdaļas apmērā no nodokļa gada summas.

Tātad līdz š.g. 15. novembrim bija jāsamaksā beidzamais 2011. gada nekustamā īpašuma nodokļa ceturkšņa maksājums. Diemžēl daudzi to nav izdarījuši.

Nekustamā īpašuma nodokļa kopējais parāds uz 29.11.2011. ir 7357 lati.

Tie, kas nodokli likumā noteiktajā termiņā nav samaksājuši, lūdzam to nekavējoties izdarīt, jo pēc 15. novembra automātiski tiek rēķināta kavējuma nauda!

Informācija par veiktajiem nekustamā īpašuma nodokļa maksājumiem un par nenomaksāto nekustamā īpašuma nodokļa summu, zvanot uz tālr.Nr.65020817 **Initai Tobiasi.**

*Es gribu tikai vien drusku saules,
Kas lietainā dienā pāri pār pelķēm
skrien,*

*Es gribu tikai vien vienu zvaigzni,
Kas manu skatienu augstāk par zemi
sien.*

*Es gribu tikai vien kādu plaukstu,
Kas manai nastai liks drusku
vieglākai tapt,*

*Es gribu tikai vien rudenī aukstā
Naidā gailošas acis ceļā sev nesa-
stapt.*

*Es gribu tikai vien mazu brīdi
Pie dvēseles dvēseli sasildīt,
Es gribu šai dzīvē no laimes sprīdi
Noķert cieši aiz astes un pasmaidīt!*
(Gunta Kraulere)

**SIRSNĪGI SVEICIENI
DZIMŠANAS DIENĀS
VISIEM NOVEMBRA
JUBILĀRIEM!**

**Gaišu laimi, labu veselību,
neviltotu prieku, iedvesmojošu
mīlestību un stabilu pārticību!**

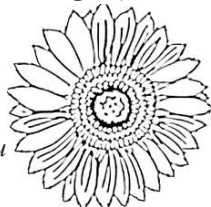

Īpaši silti sveiciens, cienījamus
gadu skaitļus sasniedzot,

LOLITAI KALVAI
(13. novembrī 75 gadi),

ILGAI SIRSONEI
(25. novembrī 85 gadi)!

*Tik maz vairs
vajaga
No tā, ko dzīve
dod,
Vien puķi ziedošu
Un mīla koka
zaru,*

*Vēl - siltus vārdus
Smaida brīnumā
Un atmiņas*

*Ar dārgakmeņa svaru...
Lai Jums tas viss būtu...*

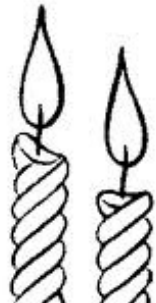
Mūžībā aizgājuši

*Šogad sniegs par matu nokavēja.
Tumša ceļa lente tumsā skrēja.
Varbūt nenotiktu tā, kā nu ir bijis,
Ja tu sniegu būtu sagaidījis'?*
*Tikai sniegs par matu nokavējās.
Un mēs stāvam satumsušām sejām.
Varbūt citādāk viss būtu bijis,
Ja tu sniegu būtu sagaidījis'....*

Š.g. 1. novembrī mūžībā aizgājušas:

**Lonija
Spārniņa**
77 gadu vecumā;

Ira Līcīte
61 gada vecumā.

*Tāds zibens stiepiens,
Tāds otas vilciens,
Skrien īsu mirkli
Mans rudens vilciens;
Starp divām sienām
Un diviem poliem,
No cukuriņiem
Līdz mežāboliem.....*
(A.Skalbe)

Š.g. 22. novembrī 61 gada vecumā
mūžībā aizgājis

Juris Leons.

Š.g. 26. novembrī 67 gadu vecumā
mūžībā aizgājis

Jānis Kešāns.

SLUDINĀJUMS

Pašnodarbināta persona (dzīvo Ķeipenes pagastā) veic dūmvadu un ventilāciju tīrīšanu un sildmūrīšu tīrīšanu. Pakalpojumu pieteikt, zvanot uz tālr. Nr. 26705799.

INFORMĀCIJA

Ķeipenes bibliotēka nestrādās
š.g. 9. un 15. decembrī.

Laikraksta "Ķeipenes Vēstnesis" abo-
nēšanas maksa 2012. gadam Ls 2,40.

PASĀKUMI Ķeipenes tautas namā decembrī

8. decembrī plkst.10.00

CIRKS.

Klaunu šovs "Oki - Doki".
Izklaidējoša cirka programma, burvju
triki, žonglieris, dažādi dzīvnieki.
Biļetes cena 80 santīmi.

10. decembrī no plkst.9.00

ZIEMASSVĒTKU DĀVANU TIRDZIŅŠ.

Aicinām rokdarbnieces, amatniekus,
mājsaimnieces ar saviem ražoju-
miem, veidojumiem, darinājumiem.
Tirdzniecības maksa 50 santīmi.
Aicinām pircējus! Varbūt tieši te
izdosies atrast ko oriģinālu, lai
pārsteigtu sev tuvos Ziemassvētkos!

20. decembrī plkst.10.00

Ziemassvētku saiets

pagasta vecākajai paaudzei.

23. decembrī plkst.19.00

Ziemassvētku koncerts

"Es palūgšu baltajam eņģelim"

25. decembrī plkst.12.00

pirmsskolas vecuma bērnu

tikšanās ar Ziemassvētku vecīti.

Aicinām lielus un mazus sagaidīt

Jauņā gada atnākšanu kopā!

31. decembrī plkst.22.00

Jaungada nakts pasākums.

Spēlēs un dziedās Santa un
Kaspars Kasparsoni.
Ieejas maksa 3 latī.
Galdiņus, lūdzu, rezervēt
iepriekš!

